

Sapnis par atmodu.

Sapnī es atrados kopā ar kādu misijas grupu no Norvēģijas. Mēs noturējām evaņģelizācijas pasākumu. Vasaras estrāde bija pilna ar cilvēkiem. Misijas grupa uz skatuves darīja visu iespējamo, lai evaņģelizācija būtu sekmīga. Jaunieši dejoja, dziedāja, rādīja teātri un pantomīmu. Bija pat iluzionisti. Mācītājs runāja ļoti dedzīgi. Likās, ka evaņģēlists atdod visus savus spēkus un vēl mazliet, lai ļaudis pievērstu Dievam, tomēr cilvēki pēc visas šīs "izrādes" sēdēja kā pārakmeņojušies. Likās, ka uz viņiem tas neatstāja pilnīgi nekādu iespaidu. Nekādas emocijas, nekādas pārmaiņas cilvēkos! Misija bija izgāzusies un ļaudis vīlušies! Tad es sapnī sapratu, ka vecās, līdzšinējās evaņģelizācijas metodes vairs nedarbojas! Tas, kas darbojās iepriekš, tagad bija zaudējis savu spēku.

Tālāk sapnī es tiku pārcelts uz lielu stadionu, kur notika evaņģelizācija ar visu lielāko Latvijas kristīgo līderu piedalīšanos. Stadions bija pilns ar cilvēkiem. Sākās evaņģelizācija un kalpotāji nāca uz skatuves un katris sacīja savu sakāmo. Tiklīdz kalpotājs pabeidza savu runu, tūlīt tas jau devās projām. Izskatījās, ka katram kalpotājam rūp tikai sava kalpošana, nevis tie cilvēki stadionā. Kad visi mācītāji bija beiguši savas kalpošanas, skaļrunī atskanēja paziņojums, ka pasākums ir beidzies un visiem ir jādodas mājās. Cilvēki izskatījās vīlušies, jo gaidīja vēl kaut ko; tomēr lielākā daļa devās neapmierināti mājās.

Kad lielās ļaužu masas bija izklīdušas, stadiona centrā es ieraudzīju nelielu ļaužu grupu, kuri sacīja, ka neies mājās, kamēr nesaņems to, kā dēļ šeit ir nākuši. Es redzēju, ka šī grupa sastāv no dažādu konfesiju kristiešiem - tur bija visas konfesijas, tajā skaitā arī katoļi. Tie bija jauni cilvēki, kurus virzīja kādas neizsakāmas slāpes pēc Dieva! Viņi tiešām izskatījās pēc tādiem, kuriem nav ūdens tuksneša vidū. Izskatījās, ka viņi aizmirsa ikviens par savu konfesiju. Slāpes pēc Dieva bija vienīgais noteicošais faktors šim atlikumam.

Tad es redzēju, ka tāds kā mākonis nāk pār šiem ļaudīm stadiona vidū. Cilvēki nokrita pie zemes kā nopļauti. Muzikanti nevarēja vairs paspēlēt un nokrita turpat starp aprīkojumu un mikrofoniem. Īpatenēji bija redzēt dažus ļaudis, kurus pazinu kā harizmātiskās kustības pretiniekus, bet izrādās ka viņi arī bija šai izslāpušo grupā.

Tālāk es redzēju, ka ļaudis nebija vienkārši nokrituši, bet kāda neredzama roka spieda no viņiem ārā visu lieko, kas it kā nesaderēja ar Dievu. Tas bija šīs Dieva Godības mērķis pie šiem cilvēkiem (nevis tikai iepriecināt vai sajūst "nebijušas izjūtas"). Kaut kur Rakstos rakstīts, ka Dievs attīrīs savu tautu no visa, kas piemaisīts. Šie cilvēki pie zemes izskatījās gluži kā miruši un Dieva Roka darīja savu attīrīšanas darbu no visiem piemaisījumiem.

Sapņa beigas.

Sapnis par Atmodu.

Autors Normunds Ozoliņš

Ceturtdiena, 15 novembris 2012 09:20

Skaidrojums.

Šī vēsts saka,ka vecās kristiešu evaņģelizācijas metodes vairs nedarbojas lai panāktu Atmodu.Ir jānāk Dieva Godībai ! Un Godība grib darīt attīrīšanas darbu pie izslāpušajiem,lai tos sagatavotu par Atmodas nesējiem ! Nu bet mēs jau rullējam pa vecam un tad brīnamies,ka nekas nesanāk!